

Sergey YESENİN

(1895-1925)

Anama məktub

Canım-gözüm ana, salamatmısan?
Mən də salamatam. Salamlar sənə!
Qoy axsın axşamın sirli işığı,
O yastı daxmana süzülsün yenə.

Yazırlar, gizlicə dolub dərd-sərə
Yanırsan həsrətdən korun-korun sən;
Nimdaş sırxılında gündə yüz kərə
Yoluna çıxırsan mən nankorun sən.

Şər vaxtı gözlərin dolur təlaşla,
Axşamın toranı durur qəsdinə;
Guya meyخانada, dava-dalaşda
Saplayır bıçağı kimsə köksümə.

Yox-yox, canım-gözüm! Xatircəm ol sən,
Acı xəyallarla üzümə özünü.
O qədər də əyyaş deyiləm ki, mən
Səni görməyincə yumum gözümü.

Mən dəyişməmişəm heç bir tikə də,
Elə həminkiyəm - mehriban, həlim.
Tək bircə arzum var: bitsin bu kədər,
Yenə evimizə qayıdım, gəlim.

Gələrəm, bağımız baharsayağı
Ağappaq gül açıb çiçəkləyincə.
Amma oyatma ha məni sübh çağı
Oyatdığın kimi səkkiz il öncə.

Ölən arzuları təkrar oyatma,
Ölən ümidləri gətirmə dilə;
Çox... çox itirmişəm mən bu həyatda,
Başım az çəkməyib yaşıma görə.

Öyrətməzsən məni heç duaya da,
Dönmərəm keçmişə bir anlıq belə;
Sevincim, təsəllim sənənsən dünyada,
Tək sənənsən bir dünya aydınlıq mənə.

Di bəsdə bu qədər gizli darıxdın,
Yandı həsrətimdən korun-korun sən.
Əynində o köhnə, nimdaş sırxılın
Az dayan yolunda mən nankorun sən.

Dilimizə çevirdi:
Mahir N.QARAYEV

